

Ardenner

Historia

Den svenska ardennerhästens historia går tillbaka till början av 1800-talet när en ökad befolkningsmängd och industrialiseringen började kräva en större häst.

För att kunna dra de allt större maskinerna som användes inom jordbruket krävdes en häst med mer tyngd, massa och styrka än den sk lanthästen som då var vår vanligaste häst.

Industrialiseringen gjorde att utflyttningen från landsbygd till städer ökades och en ökad mekanisering av jordbruket följde för att kunna tillgodose livsmedelsbehoven.

Då lanthästens exteriör var gracil och mankhöjden sällan översteg 140 cm började i mitten av 1800-talet en korsningshysteri där man korsade lanthästen med ett flertal europeiska kallblodsraser för att få fram en grövre starkare häst. Resultatet var inte tillfredställande och till slut vändes intresset mot ardenner som med sin långa historik var väl etablerad i de europeiska länderna.

1873 importerade greve Carl Gustav Otto Kristian Wrangel, (oftast benämnd som C.G Wrangel) tre ardennerhingstar från Belgien. Hingstarnas namn var Ardenne, Faro och Railleur.

1874 importerades stona Rigolette och La Mére.

Kammarherre Thorsten Nordenfelt, importerade hingsten Bismark 187 och 17 ston till Björneborgs bruk och därmed var grunden lagd till den svenska ardenneraveln.

Ardennerhästen blev snabbt populär då den visade sig vara synnerligen lämpad för både klimat och jordmån här hemma i Sverige. Det ledde till att den snabbt blev den helt dominerande rasen.

Aveln riktades in på den mindre typen av ardenner som härstammar från höglandet och kallades Bergsardenner. Det var små hårda och rörliga hästar som visade sig passa väl att korsa med det inhemska materialet.

Då det Svenska landskapet till största delen bestod av små jordbruksfastigheter med karg jordmån föredrogs en mindre och lättfödd hästtyp. Av den anledningen har aveln i Sverige hela tiden inriktats på en medelstor brukstyp, medan det i övriga Europa till viss del avlats på en större typ.

Det utvecklades en svensk typ av ardennerhäst, genom inriktningen av de mindre hästarna i avelsarbetet och från 1930-talet var den svenska populationen av ardenner så stor att endast ett mindre antal importerades.

1874 infördes hästpremieringsreglementet och med detta följde en hård selektering av avelsdjuren. Det har för den svenska ardennerhästen inneburit att den är känd för sin sundhet och goda exteriör.

Genom sitt goda lynne och bruksegenskaper, var den svenska ardennerhästen en bidragande orsak till välståndet som byggdes upp i Sverige under 1900-talet.

Ardennerhästens avelsmål

Exteriör

Ardennerhästens exteriör skall vara väl sluten med stark rygg ett långt kors, breda djupa lår, ha rättställda ben med korta skenor, torra kraftiga väl markerade ledgångar, ock välformade hovar, som harmonerar med hästens storlek. Avelsföreningen arbetar för en rastypisk och medelstor häst.

Rörelser och temperament

Rörelserna skall vara vägvinnande och temperamentet tyda på ett mycket gott lynne.

Sundhet

Helhetsintrycket av svensk ardenneravel av idag är att inget land i Europa har så sunda och friska hästar som Sverige. Just sundhetstillståndet och lynnet har varit och är det viktigaste egenskaperna hos en god arbetshäst och med detta som främsta riktmärke har sentidens ardennerhäst avlats fram.

Övrigt

Den svenska ardennerhästen ska i övrigt kännetecknas av att ha en god fruktsamhet och vara tidigt utvecklade. Lämplig storlek: 153 – 165 cm i mankhöjd. 26 – 29 cm på skenans omfång

Avelsföreningen För Svenska Ardennerhästen ansvarar sedan bildandet 1901, för registrering och stamboksföring och är internationellt godkänd som moderstamboksorganisation för svensk ardenner.

Fakta är hämtad från www.ardennerforeningen.nu

Vill du läsa mer om den svenska ardennerhästen rekommenderar jag ett besök på ardennerföreningens hemsida.